

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 932/06
29.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Николе Станојевића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог ДП "ББ", ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж. 360/06 од 20.03.2006. године, у седници одржаној 29.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж. 360/06 од 20.03.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Краљеву Гж. 360/06 од 20.03.2006. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Краљеву I П 98/04 од 29.11.2005. године којом је одбијен тужбени захтев за поништај отказа уговора о раду који је донео тужени под бројем 137 од 14.01.2004. године по коме је тужиоцу отказан уговор о раду бр. 1113 од 01.03.2003. године и утврђено да му престаје радни однос почев од 14.01.2004. године. Истом пресудом одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку на коју тужилац у ревизији указује, јер су разлози о одлучним чињеницама јасни и непотивречни, тако да пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је у радном односу код туженог на радном месту лакирер – фарбар на основу уговора о раду бр. 1113 од 01.03.2002. године. Одлуком туженог бр. 137 од 14.01.2004. године тужиоцу је отказан уговор о раду, зато што је својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђену чланом 101. став 1. тачка 3. и 7. Закона о раду и тачке 11. алинеја 8. Уговора о раду. Тужилац је 20.11.2003. године био на боловању и од стране комисије туженог за контролу радника на боловању, затечен је да приватно ради у својој радионици тако што је у радном оделу обављао посао на путничком возилу које је предходно било прешприцано шприц-гитом и спремно за даљу обраду. Тужиоцу је боловање било отворено од 14.11.2003. године до 21.11.2003. године, а 21.11.2003. године је требало да се јави на контролни преглед.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев као неоснован и о томе су дали правилне разлоге које прихвата и Врховни суд.

Одредбом члана 101. став 1. тачка 3. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 70/01 и 73/01) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене уговором о раду, а тачком 7. истог члана ако запослени злоупотреби боловање.

Оспореном одлуком тужиоцу је отказан уговор о раду јер је својом кривицом учинио повреду радне обавезе која је утврђена уговором о раду и то тачке 11. став 1., алинеја 8. којом је прописано да послодавац може отказати уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину или је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца или ако запослени својом кривицом учини

неку од следећих повреда радне обавезе, конкретно злоупотреби право коришћења боловања.

Тужилац је својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђене уговором о раду а и злоупотребио је боловање, тако што се за време боловања понашао као да није неспособан за рад, јер је приватно обављао послове оне врсте које обавља у туженом предузећу.

Тужиоцу је боловање отворено услед његове неспособности за рад, а својим понашањем за време одсуства због боловања тужилац је злоупотребио право коришћења боловања.

Како је доношењу ове одлуке туженог претходило писмено упозорење послодавца на постојање разлога за отказ уговора о раду у смислу члана 101. став 2. Закона о раду, то је одлука туженог о отказу уговора о раду тужиоцу законита.

Врховни суд остале наводе ревизије тужиоца није посебно образлагао јер се ови наводи односе на побијање нижестепених одлука због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања а због ових разлога се, према изричитој одредби члана 398. став 2. Закона о парничном поступку, ревизија не може изјавити.

То су разлози, због којих је Врховни суд на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК